Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto, viiden tuomarin kokoonpano)

22 päivänä huhtikuuta 2026*

Kilpailu – Kartelli – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Energiajuomien ala – Komission määräämä tarkastus – Asetuksen (EY) N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohta – Tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa – Komission kieltäytyminen korvaamasta osaa kyseisestä tarkastuksesta aiheutuneista kustannuksista – Käsite ”lisäkustannukset, jotka ovat aiheutuneet pelkästään tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa”

Asiassa T-682/24,

**Red Bull GmbH**, kotipaikka Fuschl am See (Itävalta),

**Red Bull France SASU**, kotipaikka Pariisi (Ranska), ja

**Red Bull Nederland BV**, kotipaikka Soesterberg (Alankomaat),

edustajinaan asianajajat H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler, F. Dethmers ja A. Visontai-Knor,

kantajina,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään T. Franchoo, M. Jakobs ja I. Naglis,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto, viiden tuomarin kokoonpano),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Buttigieg sekä tuomarit J. Schwarcz, M. Kancheva (esittelevä tuomari), E. Tichy-Fisslberger ja F. Bestagno,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Jund,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 20.1.2026 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

**tuomion**

1 Kantajat Red Bull GmbH ja sen tytäryhtiöt Red Bull France SASU ja Red Bull Nederland BV vaativat SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Euroopan komission 23.10.2024 tekemän päätöksen (asia AT.40819), jolla komissio kieltäytyi osittain korvaamasta lisäkustannuksia, joita kantajat katsovat itselleen aiheutuneen [SEUT 101 ja SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 20 artiklan 4 kohdan perusteella määrätyn tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä (Belgia) (jäljempänä riidanalainen päätös).

## Asian tausta

2 Red Bull France SASU ja Red Bull Nederland BV ovat Red Bull GmbH:n tytäryhtiöitä. Mainitut kolme yhtiötä kuuluvat Red Bull -konserniin (jäljempänä Red Bull), ja ne harjoittavat toimintaansa sellaisten energiajuomien valmistuksen alalla, joita ne markkinoivat Euroopan unionissa ja Euroopan talousalueella (ETA) muun muassa kyseisen konsernin nimisellä tavaramerkillä.

### *Riidanalainen tarkastus*

3 Komissio määräsi 8.3.2023 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla tarkastuksesta, joka tehtiin 20.–24.3.2023 kantajien tiloissa Fuschl am Seessä (Itävalta), Pariisissa (Ranska) ja Amsterdamissa (Alankomaat).

4 Fuschl am Seessä 24.3.2023 pidetyssä kantajien tiloissa tehdyn tarkastuksen päätöskokouksessa komissio ilmoitti Red Bullin edustajille tarkastuksen jatkamisesta toimitiloissaan Brysselissä voidakseen tutkia kopioidut asiakirjat ja kantajien myöhemmin toimittamat lisätiedot.

5 Tarkastus jatkui komission tiloissa Brysselissä 14.–20.6.2023 ja 29.8.–29.9.2023.

### *Riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltävä asianosaisten kirjeenvaihto*

6 Komissio ilmoitti 25.1.2024 päivätyllä kirjeellä kantajille mahdollisuudesta esittää perusteltu pyyntö niiden lisäkustannusten korvaamisesta, jotka aiheutuivat tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä. Kirjeen liitteenä oli asiakirja, jonka otsikko oli ”Lisäkustannusten korvaamiseen sovellettavat periaatteet komission tiloissa jatkettavan tarkastuksen yhteydessä”.

7 Kantajat toimittivat 25.4.2024 komissiolle hakemuksen sellaisten lisäkustannusten korvaamisesta, jotka aiheutuivat tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä. Kantajat vaativat kyseisellä hakemuksella, että niiden työntekijöiden ja niiden Brysselissä olevien asianajajien matka- ja majoituskulut, kyseisille työntekijöille maksetut päivärahat sekä kaikki niiden asianajajien palkkiot, mukaan lukien toisen asianajotoimiston, joka oli valtuutettu heitä tavanomaisesti edustavan itävaltalaisen toimiston lisäksi, laskuttamat palkkiot, korvataan.

8 Kantajien ja komission välillä käytiin tämän jälkeen runsasta kirjeenvaihtoa riidanalaisen päätöksen tekemiseen saakka.

### *Riidanalainen päätös*

9 Komissio teki riidanalaisen päätöksen 23.10.2024.

10 Riidanalaisessa päätöksessä komissio muistutti tiettyihin aiempiin kirjeisiinsä viitaten kannastaan, jonka mukaan se oli velvollinen korvaamaan ainoastaan lisäkustannukset, jotka tarkastetulle yritykselle aiheutuivat pelkästään sen vuoksi, että tarkastusta jatkettiin komission tiloissa, eikä siis sellaisia kustannuksia, jotka olisivat joka tapauksessa aiheutuneet, jos tarkastus olisi jatkunut kyseisen yrityksen tiloissa, kuten asianajopalkkioita. Komissio totesi lisäksi, että tämä kanta vastasi 16.7.2020 annetusta tuomiosta Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571, 90 kohta) ilmenevää lähestymistapaa.

11 Erityisesti asianajopalkkioiden osalta komissio muistutti eräisiin aiempiin kirjeisiinsä viitaten, että Red Bull oli toimitiloihinsa maaliskuussa 2023 tehdyn tarkastuksen aikana jatkuvasti turvautunut apunaan asianajajiin, joten asianajokuluja, jotka aiheutuivat tarkastuksen jatkamisesta Brysselissä, ei ollut pidettävä korvattavina lisäkustannuksina. Komissio totesi myös, että eräissä kirjeissään kantajat olivat itse myöntäneet, että jos tarkastus olisi jatkunut niiden tiloissa, ne olisivat kääntyneet asianajajien puoleen. Näin ollen komissio päätti olla korvaamatta Red Bullin vaatimia asianajopalkkioita.

12 Muiden kustannusten osalta komissio totesi, että se suostui korvaamaan kaikki vaaditut kulut niiden määrien perusteella, jotka Red Bull oli ilmoittanut erään aiemman kirjeensä liitteenä olevassa Excel-taulukossa.

## Asianosaisten vaatimukset

13 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan kaikki vaaditut kustannukset

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## Oikeudellinen arviointi

15 Aluksi on tutkittava toinen vaatimus, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin velvoittaisi komission korvaamaan kantajien vaatimat kustannukset kokonaan, ja tämän jälkeen ensimmäinen vaatimus, joka koskee riidanalaisen päätöksen kumoamista.

***Toinen vaatimus, joka koskee komission velvoittamista korvaamaan kaikki kantajien vaatimat kustannukset***

16 Kantajat vaativat toisen vaatimuksensa osalta, että unionin yleinen tuomioistuin velvoittaa komission korvaamaan kaikki kantajien vaatimat kustannukset.

17 On todettava, että tällaisella vaatimuksella pyritään siihen, että unionin yleinen tuomioistuin antaa komissiolle määräyksen, jolla tämä velvoitetaan korvaamaan kantajille kaikki niiden vaatimat kustannukset.

18 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin niin, että SEUT 263 artiklaan perustuvan laillisuusvalvonnan yhteydessä unionin tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa antaa määräyksiä unionin toimielimille, elimille ja laitoksille (ks. tuomio 14.3.2024, D & A Pharma v. komissio ja EMA, C-291/22 P, EU:C:2024:228, 160 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Toinen vaatimus on näin ollen hylättävä toimivallan puuttumisen vuoksi.

***Ensimmäinen vaatimus, joka koskee riidanalaisen päätöksen kumoamista***

20 Kantajat esittävät riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi neljä kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee sitä, että komission kieltäytyminen korvaamasta kantajien vaatimia kuluja kokonaan on lainvastaista sen takia, että tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa oli väitetysti suhteetonta, toinen perustelujen puutteellisuutta, kolmas oikeudellista virhettä tulkittaessa 16.7.2020 annetussa tuomiossa Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) tarkoitettua käsitettä ”lisäkustannukset”, jotka aiheutuvat tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä, ja tosiseikkojen arvioinnissa tehtyä virhettä, joka johti siihen, että asianajopalkkioita ei korvattu kokonaan, ja neljäs kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

21 Aluksi on todettava, että vaikka komissio on riidanalaisessa päätöksessä kieltäytynyt korvaamasta kantajille niiden vaatimia asianajopalkkioita, se on kuitenkin suostunut maksamaan kaikki muut kulut, joiden korvaamista Red Bullin toimittamassa Excel-taulukossa vaadittiin, eli Brysselissä olleiden työntekijöiden ja asianajajien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat, jotka kyseinen konserni on joutunut maksamaan näille työntekijöille (ks. edellä 12 kohta). Tästä seuraa, että riidanalainen päätös on ainakin osittain kantajille edullinen.

22 Tältä osin on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin kyseisellä henkilöllä on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia ja että kanne voi mahdollisesti tuloksellaan tuottaa kantajalle jotakin hyötyä. Oikeussuojan tarve on siis olennainen ja ensimmäinen edellytys kaikille kanteille (ks. tuomio 15.6.2023, Shindler ym. neuvosto, C-501/21 P, EU:C:2023:480, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Kun kantajilta kysyttiin istunnossa niiden oikeussuojan tarpeesta ensimmäisen vaatimuksen osalta, kantajat totesivat ensin, että kyseistä vaatimusta oli tulkittava siten, että ne vaativat riidanalaisen päätöksen kumoamista ainoastaan siltä osin kuin komissio oli kieltäytynyt korvaamasta niiden vaatimia asianajopalkkioita, ennen kuin ne sitten oikaisivat kyseistä

toteamusta täsmentämällä, että ne vaativat päinvastoin riidanalaisen päätöksen kumoamista kokonaisuudessaan, myös siltä osin kuin komissio oli suostunut korvaamaan niille muut kulut kuin asianajopalkkiot.

24 Kun otetaan huomioon nyt käsiteltävän asian olosuhteet, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sen on tutkittava viran puolesta kysymys kantajien oikeussuojan tarpeen olemassaolosta siltä osin kuin on kyse niiden vaatimuksesta kumota riidanalainen päätös kokonaisuudessaan. On nimittäin todettava, että riidanalaisen päätöksen kumoaminen siltä osin kuin komissio suostui korvaamaan kantajille muut kulut kuin asianajopalkkiot (ks. edellä 21 kohta) ei voi tuottaa viimeksi mainituille etua, joka voisi olla edellä 22 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun oikeussuojan tarpeen perustana.

25 Tästä seuraa, että kanne on jätettävä osittain tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista siltä osin kuin komissio on suostunut korvaamaan kantajille muut kulut kuin asianajopalkkiot.

26 Ensimmäisen vaatimuksen muilta osin unionin yleinen tuomioistuin tutkii aluksi kantajien neljännen kanneperusteen, sitten toisen kanneperusteen ja lopuksi ensimmäisen ja kolmannen kanneperusteen.

*Neljäs kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista*

27 Kantajat esittävät neljännen kanneperusteen tueksi kolme väitettä.

28 Kantajat väittävät ensinnäkin, että yritys voi vapaasti järjestää puolustuksensa itse. Ne muistuttavat, että Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 3 kappaleen c kohdasta ilmenee, että jokaisella syytetyllä on oikeus puolustautua itse tai käyttää valitsemaansa oikeudenkäyntiavustajaa. Kantajat päättelevät tästä, ettei komission asiana ole päättää, mitä yritys mahdollisesti tarvitsee puolustautuakseen. Kantajat väittävät, että sen takia, että tarkastusta jatkettiin komission tiloissa Brysselissä, niiden oli pakko valtuuttaa toinen asianajotoimisto. Kantajat toteavat, että kun komissio tulkitsee rajoittavasti velvollisuuttaan korvata lisäkustannukset, se määrittää niiden puolustautumiskeinojen luonteen ja laajuuden, jotka kantajien on valittava. Kieltäytyessään korvaamasta kantajille asianajopalkkioita, jotka aiheutuivat tarkastuksen jatkamisesta Brysselissä, komissio näin ollen rajoitti kantajien vapautta valita tarpeellisiksi ja asianmukaisiksi katsomansa puolustautumiskeinot.

29 Kantajat väittävät toiseksi, että ”Euroopan unionin talousarviota koskevaa oikeutta” ei sovelleta niihin, joten komissio ei voinut tukeutua siihen määrittääkseen niiden puolustautumiskulujen kohtuullisuuden, joiden korvaamista kantajat vaativat.

30 Kolmanneksi kantajat arvostelevat sitä, että komissio on soveltanut todisteluun väitetysti suhteettomia vaatimuksia siltä osin kuin on kyse niiden lisäkustannusten määrittämisestä, jotka aiheutuivat tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä. Sen osoittamiseksi, että neljä Red Bullin työntekijää, jotka olivat läsnä Brysselissä tarkastuksen jatkamisen aikana mutta jotka eivät olleet saapuneet komission tiloihin, olivat tosiasiallisesti osallistuneet tarkastukseen, kyseinen toimielin nimittäin edellytti, että se sai kunnian ja omantunnon kautta annetut vakuutukset, joissa kyseisten henkilöiden oli vahvistettava osallistuneensa tarkastukseen. Kun

otetaan huomioon totuudenvastaisiin kunnian ja omantunnon kautta annettuihin vakuutuksiin mahdollisesti liittyvät rikosoikeudelliset seuraamukset, kantajat arvostelevat komissiota siitä, että se on vaatinut näin korkeaa näyttökynnystä.

31 Komissio kiistää kantajien argumentit ja väittää, että ensimmäinen väite on perusteeton, toinen väite on tehoton ja kolmas väite on tehoton ja jätettävä tutkimatta.

32 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan kantajien vapautta valita puolustuskeinonsa on loukattu, on todettava, että kantajia ei ole tosiasiallisesti mitenkään estetty järjestämästä vapaasti puolustustaan, kun tarkastusta on jatkettu komission tiloissa Brysselissä.

33 Kantajien tämän oikeudenkäynnin yhteydessä esittämistä asiakirjoista nimittäin ilmenee, että kantajat ovat päättäneet, että niitä avustaa Brysselissä itävaltalaisen asianajotoimiston asianajaja, joka on tavanomaisesti avustanut niitä ja joka oli läsnä jo kantajien tiloissa Fuschl am Seessä tehdyn tarkastuksen aikana, toisen asianajotoimiston yksi tai useampi asianajaja kyseessä olevasta ajanjaksosta riippuen ja tiettyinä päivinä useat kantajien työntekijät. Lisäksi on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, ne eivät ole olleet millään tavalla pakotettuja valtuuttamaan toista asianajotoimistoa edustamaan niitä, kun tarkastusta jatkettiin komission tiloissa Brysselissä. Kantajat ovat nimittäin itse omista lähtökohdistaan päättäneet valtuuttaa kyseisen asianajotoimiston.

34 Edellä esitetystä seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, kantajat ovat voineet vapaasti järjestää puolustuksensa ilman komission puuttumista tällaiseen organisointiin, mikä riittää neljännen kanneperusteen ensimmäisen väitteen hylkäämiseen perusteettomana.

35 Siltä osin kuin on toiseksi kyse siitä, että komissio on väitetysti soveltanut kantajiin ”unionin talousarviota koskevaa oikeutta”, on heti alkuun todettava, että vaikka kantajat viittaavat kannekirjelmässään niille aiheutuneisiin ”puolustautumiskuluihin”, kyseinen väite ei todellisuudessa koske asianajopalkkioita, joiden korvaaminen on evätty riidanalaisessa päätöksessä. Kantajien tässä oikeudenkäynnissä esittämästä asianosaisten välisestä kirjeenvaihdosta, joka edelsi riidanalaisen päätöksen tekemistä, nimittäin ilmenee, että vaikka komissio on viitannut ”unionin talousarviota koskevaan oikeuteen” tai jopa soveltanut sitä, se on tehnyt näin ainoastaan matka- ja majoituskulujen ja kiinteämääräisten korvausten osalta, joiden korvaaminen on hyväksytty, mutta ei asianajopalkkioiden osalta.

36 Tästä seuraa, että kyseinen väite kohdistuu riidanalaiseen päätökseen siltä osin kuin siinä suostutaan korvaamaan kantajille muut kulut kuin asianajopalkkiot, joten se on edellä 21–25 kohdassa esitetyistä syistä jätettävä tutkimatta.

37 Kolmanneksi siitä, että komissio on väitetysti asettanut kantajille suhteettomia vaatimuksia siltä osin kuin on kyse aiheutuneiden kustannusten määrittämistä koskevasta näytöstä, on heti alkuun todettava, ettei tämäkään väite koske asianajopalkkioita, joiden korvaaminen on evätty riidanalaisessa päätöksessä. Komission väitetysti vaatimat kunnian ja omantunnon kautta annetut vakuutukset on nimittäin esitetty sen osoittamiseksi, että neljä Red Bullin työntekijää, jotka eivät olleet läsnä kyseisen toimielimen tiloissa, olivat Brysselissä, jotta he voisivat osallistua tarkastuksen jatkamiseen, ja näin ollen siinä tarkoituksessa, että kantajille tältä osin aiheutuneet matka- ja majoituskulut ja kiinteämääräiset korvaukset voitaisiin korvata.

38 Tästä seuraa, että tämä väite kohdistuu riidanalaiseen päätökseen siltä osin kuin siinä suostutaan korvaamaan kantajille muut kulut kuin asianajopalkkiot, joten se on edellä 21–25 kohdassa esitetyistä syistä jätettävä tutkimatta.

39 Joka tapauksessa on todettava, että kantajien tässä oikeudenkäynnissä esittämistä asiakirjoista ilmenee, että kantajat ovat itse ehdottaneet komissiolle riidanalaisten vakuutusten esittämistä. Kantajat eivät näin ollen voi moittia komissiota siitä, että se olisi asettanut niille suhteettomia vaatimuksia näytön esittämisen osalta. Sitä, että komissio kieltäytyi korvaamasta pelkkien laskujen perusteella niiden Red Bullin neljän työntekijän matka- ja majoituskuluja, jotka eivät olleet saapuneet sen tiloihin, ja vaati lisätodisteita siitä, että heidän läsnäolonsa Brysselissä johtui tarkastuksen jatkamisesta, ei myöskään voida arvostella, eikä se merkitse suhteetonta näyttövaatimusta, toisin kuin kantajat väittävät. Tästä seuraa, että kyseinen väite on joka tapauksessa perusteeton.

40 Edellä esitetyn perusteella neljäs kanneperuste on osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

*Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä*

41 Toisen kanneperusteensa, jonka mukaan komissio on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, tueksi kantajat esittävät kaksi väitettä.

42 Kantajat moittivat komissiota ensinnäkin siitä, että se viittasi riidanalaisessa päätöksessä kantajien kanssa ennen kyseisen päätöksen tekemistä käytyyn kirjeenvaihtoon. Kantajien mukaan kaikki seikat, jotka johtivat siihen, että komissio hylkäsi niiden korvaushakemuksen osittain, olisi pitänyt esittää selvästi itse riidanalaisen päätöksen tekstissä, jotta kantajat olisivat voineet ymmärtää päätöksen lopputulemia tukevat perustelut ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi harjoittaa valvontaansa. Koska näin ei kantajien mukaan ole, ne väittävät, että komissio on laiminlyönyt SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden.

43 Toiseksi kantajat väittävät, että vastaskenaario, jota komissio käytti vertailukohteena korvattavien lisäkustannusten laskemiseksi ja jonka osalta komissio olettaa, että kantajat olisivat käyttäneet jatkuvasti asianajajia, jos tarkastus olisi jatkunut niiden tiloissa eikä komission tiloissa Brysselissä, on käsittämätön eikä merkitse riittävää perustelua. Kyseisen vastaskenaarion vahvistamiseksi komissio tukeutui kantajien mukaan eräästä kantajien sellaisesta kirjeestä valikoivasti valittuun virkkeeseen, jossa kantajat olivat ilmoittaneet, että jos tarkastusta olisi jatkettu niiden tiloissa, ne olisivat käyttäneet asianajajia vain satunnaisesti.

44 Kantajat toteavat lisäksi, että komission käyttämä vastaskenaario on epätäsmällinen. Komissio ei niiden mukaan nimittäin ole selittänyt syitä, joiden vuoksi se on valinnut useista mahdollisista vastaskenaarioista juuri tämän, eikä se ole määritellyt sitä riittävällä tavalla. Komissio ei ole myöskään täsmentänyt tällaisen tarkastuksen jatkamiseen liittyviä yksityiskohtia, eli sen kestoa, käytettyjen työntekijöiden määrää tai noudatettuja työaikoja. Tällaisten tietojen puuttuessa komissio ei voi olla varma siitä, että se on käyttänyt ”oikeaa” vastaskenaariota korvattavien lisäkustannusten laskemiseen, eikä se voi riitauttaa vastaskenaariota, jonka kantajat ovat valinneet niille aiheutuneiden kustannusten määrittämiseksi. Kantajien mukaan komission käyttämä vastaskenaario on joka tapauksessa vain hypoteettinen. Kantajat väittävät myös, että komissio on valinnut itselleen edullisimman vastaskenaarion.

45 Komissio kiistää kantajien argumentit.

46 Tältä osin on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt, ja siten, että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan toisen kohdan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 23.1.2025, Neos v. Ryanair ja komissio, C-490/23 P, EU:C:2025:32, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 On myös muistettava, että velvollisuus perustella päätökset on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta ja tuomio 7.3.2002, Italia v. komissio, C-310/99, EU:C:2002:143, 48 kohta). Päätöksen perusteluissa ilmaistaan näet virallisesti päätöksen perustana olevat syyt. Jos nämä syyt ovat virheellisiä, ne rasittavat päätöksen asiasisällön laillisuutta mutta eivät sen perusteluja, jotka saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä (tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 kohta).

48 Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että komissio otti kyseisellä toimella kantaa kantajien vaatimukseen korvata lisäkustannukset, joita niille aiheutui tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä.

49 Erityisesti on todettava, että riidanalaisen päätöksen johdanto-osassa komissio muistuttaa käytännöstään, jonka mukaan – kuten se on jo todennut kantajien kanssa käymässään aiemmassa kirjeenvaihdossa – se korvaa tarkastetulle yritykselle lisäkustannukset, jotka ovat aiheutuneet pelkästään siitä, että tarkastusta on jatkettu sen tiloissa. Komissio selittää siinä myös, ettei se näin ollen korvaa kustannuksia, joita tällaiselle yritykselle olisi joka tapauksessa aiheutunut, jos tarkastus olisi jatkunut yrityksen omissa tiloissa, ja se täsmentää, että se katsoo asian olevan näin asianajopalkkioiden osalta.

50 Komissio soveltaa näitä periaatteita kantajien esittämään korvausvaatimukseen ja selittää tämän jälkeen riidanalaisen päätöksen 1 kohdassa, jonka otsikko on ”Asianajokulut”, että se päätti olla korvaamatta asianajopalkkioita, joiden korvaamista Red Bull vaati kokonaan, seuraavista kahdesta syystä: ensinnäkin sen vuoksi, että Red Bullilla oli apunaan jatkuvasti asianajajia sen tiloissa maaliskuussa 2023 tehdyssä tarkastuksessa, joten asianajokulut eivät olleet lisäkustannuksia, jotka johtuivat tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä, ja toiseksi, koska Red Bull oli aiemmassa kirjeenvaihdossaan myöntänyt, että jos tarkastusta olisi jatkettu sen tiloissa, se olisi käyttänyt asianajajia.

51 Muiden kustannusten osalta komissio toteaa riidanalaisen päätöksen 2 kohdassa, jonka otsikko on ”Muut kustannukset”, että se suostuu korvaamaan kantajien vaatimat kulut, kuten kantajien kanssa käydyssä kirjeenvaihdossa on sovittu.

52 Riidanalaisen päätöksen 3 kohtaan, jonka otsikko on ”Yhteenveto”, sisältyy lopuksi taulukko, jossa esitetään yhteenveto eri kustannuksista, joiden korvaamista kantajat ovat vaatineet, ja jossa ilmoitetaan kunkin neljän kuluerän eli matkakulujen, majoituskulujen, päivärahojen ja asianajokulujen vieressä määrä, jonka komissio suostuu korvaamaan.

53 Tästä seuraa, että riidanalaisesta päätöksestä ilmenee selkeästi, yksityiskohtaisesti ja yksiselitteisesti komission päättely siten, että kantajille selviävät toteutetun toimenpiteen syyt ja että unionin yleinen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden edellä 46 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, joten se on riittävästi perusteltu ja siten SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

54 Lisäksi on todettava, että nyt käsiteltävänä olevasta kanteesta ilmenee, että kantajat ovat voineet riitauttaa riidanalaisen päätöksen perusteltavuuden ja erityisesti sen, että niille on kieltäydytty korvaamasta kaikkia vaadittuja asianajokuluja, mikä osoittaa, että vaikka ne eivät ole samaa mieltä komission riidanalaisessa päätöksessä tekemien päätelmien taustalla olevista perusteluista, ne ovat voineet ymmärtää ne.

55 Millään muullakaan kantajien esittämällä argumentilla ei voida kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen perustelujen riittävyyttä.

56 Siltä osin kuin on kyse ensinnäkin väitteestä, joka koskee komission riidanalaisessa päätöksessä tekemiä viittauksia päätöksen tekemistä edeltävään kirjeenvaihtoon, on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, kaikki seikat, joiden vuoksi komissio on hylännyt niiden korvaushakemuksen osittain, esitetään selvästi itse riidanalaisen päätöksen tekstissä, kuten edellä 49 ja 50 kohdasta ilmenee.

57 Lisäksi kantajien kanssa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä käyty kirjeenvaihto muodostaa asiayhteyden, johon päätös liittyy. Edellä 46 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kyseinen kirjeenvaihto voidaan ottaa huomioon sen määrittämiseksi, onko komissio nyt käsiteltävässä asiassa noudattanut perusteluvelvollisuuttaan.

58 Näin ollen kantajat eivät voi moittia komissiota siitä, että se on riidanalaisessa päätöksessä viitannut niiden kanssa käytyyn aiempaan kirjeenvaihtoon.

59 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan komission korvattavien lisäkustannusten laskemiseksi vertailukohteena käyttämä vastaskenaario on käsittämätön ja riittämättömästi perusteltu, on todettava, että riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että tätä vastaskenaariota kuvaillaan siten, että se vastaa tilannetta, jossa tarkastusta olisi jatkettu kantajien tiloissa.

60 Komissio nimittäin selittää riidanalaisessa päätöksessä päättäneensä korvata kantajille kustannukset, jotka ovat aiheutuneet pelkästään sen vuoksi, että tarkastusta jatkettiin sen tiloissa Brysselissä, mutta ei kustannuksia, joita niille olisi joka tapauksessa aiheutunut, jos tarkastus olisi jatkunut niiden omissa tiloissa. Asianajokulujen osalta komissio täsmentää, että ne eivät ole tällaisia lisäkustannuksia, koska ne olisivat joka tapauksessa aiheutuneet, jos tarkastus olisi jatkunut kantajien tiloissa.

61 Tästä seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, tätä vastaskenaariota kuvaillaan riidanalaisessa päätöksessä riittävän ymmärrettävällä ja perustellulla tavalla.

62 Tältä osin on myös todettava, että tällainen vastaskenaario on määritelmällisestikin hypoteettinen, minkä kantajat itsekin myöntävät, koska todellisuudessa tarkastus jatkui komission tiloissa Brysselissä. Näin ollen komissiota ei voida vaatia määrittelemään ”oikea” vastaskenaario tai esittämään sitä koskevia konkreettisia yksityiskohtia riidanalaisessa päätöksessä.

63 Lopuksi on todettava, että kysymys siitä, mikä olisi todennäköisin tai ”oikein” vastaskenaario, liittyy riidanalaisen päätöksen perusteltavuuteen ja on siten tehoton perustelujen puutteellisuutta koskevan kanneperusteen yhteydessä, kuten edellä 47 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee. Näin ollen kantajien argumentit, joilla pyritään osoittamaan, että ne olisivat voineet täysin sisäisesti varmistaa tarkastuksen seurannan, jos sitä olisi jatkettu niiden tiloissa, tai että komission käyttämä vastaskenaario olisi virheellinen tai kyseisen toimielimen kannalta edullisin, ovat tämän kanneperusteen yhteydessä tehottomia, koska ne koskevat riidanalaisen päätöksen perusteltavuutta eivätkä sen perusteluja.

64 Toinen kanneperuste on edellä esitettyjen näkökohtien perusteella hylättävä ilman, että olisi tarpeen toteuttaa kantajien vaatimaa unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaista prosessinjohtotoimea.

*Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kieltäytyminen korvaamasta lisäkustannuksia on lainvastaista sen vuoksi, että tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa Brysselissä oli suhteetonta*

65 Kantajat väittävät, että päättäessään jatkaa tarkastusta tiloissaan Brysselissä komissio on loukannut SEU 5 artiklan 4 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta. Kantajien mukaan tarkastuksen jatkaminen Brysselissä ei nimittäin tehnyt tarkastuksesta tehokkaampaa eikä estänyt liiallista puuttumista Red Bullin toimintaan. Lisäksi kyseinen menettely kesti kantajien mukaan liian kauan, ja se oli tarpeen ainoastaan sen vuoksi, että komissio pyysi tietoja yhtenä kokonaisuutena tutkimatta ensin niiden merkityksellisyyttä ja lajittelematta niitä ensin, koska niiden koko oli suhteettoman suuri eli 16,6 teratavua. Kantajien mukaan tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa Brysselissä oli sellaisenaan suhteetonta ja aiheutti suuria kustannuksia, joiden korvaamista kantajat vaativat. Kantajat päättelevät tästä, että se, että komissio kieltäytyi korvaamasta kaikkia vaadittuja kustannuksia, on näin ollen lainvastaista.

66 Komissio kiistää kantajien argumentit ja väittää, että ensimmäinen kanneperuste on jätettävä tutkimatta.

67 Tältä osin on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suhteellisuusperiaate edellyttää, että unionin toimielinten toimilla ei saada ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista niillä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten rajoittava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (tuomio 8.3.2007, France Télécom v. komissio, T-339/04, EU:T:2007:80, 117 kohta ja tuomio 25.11.2014, Orange v. komissio, T-402/13, EU:T:2014:991, 22 kohta).

68 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantajien ensimmäisen kanneperusteensa tueksi esittämät argumentit kohdistuvat komission päätökseen jatkaa tarkastusta komission tiloissa eivätkä tässä oikeudenkäyntimenettelyssä riitautettuun päätökseen.

69 Näin ollen on todettava, että vaikka kantajat arvostelevat sitä, että tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa Brysselissä oli niiden mukaan suhteetonta, ne eivät millään tavoin selitä, miltä osin riidanalainen päätös itsessään olisi suhteeton. Toisin sanoen on niin, että vaikka ensimmäinen kanneperuste perustuu väitettyyn suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, kantajien tältä osin esittämillä argumenteilla ei pyritä osoittamaan, että riidanalaisella päätöksellä ylitettäisiin ne rajat, jotka johtuvat siitä, mikä oli tarkoituksenmukaista ja tarpeellista sen tekemisellä tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, eli niiden lisäkustannusten määrittämiseksi, jotka aiheutuivat pelkästään siitä, että tarkastusta jatkettiin komission tiloissa Brysselissä, minkä vuoksi komission olisi perusteltua korvata ne.

70 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä tehottomana ilman, että olisi tarpeen lausua sen tutkittavaksi ottamisesta, jonka komissio on riitauttanut, tai määrätä työjärjestyksen 89 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla kantajien vaatimasta prosessinjohtotoimesta.

*Kolmas kanneperuste, joka koskee oikeudellista virhettä 16.7.2020 annetussa tuomiossa Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P) tarkoitetun lisäkustannusten käsitteen tulkinnassa sekä arviointivirhettä*

71 Kolmas kanneperuste koskee oikeudellista virhettä, jonka komissio on tehnyt tulkitessaan 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa tarkoitettua lisäkustannusten käsitettä, ja arviointivirhettä, joka on johtanut siihen, että komissio on kieltäytynyt korvaamasta kantajien vaatimia asianajopalkkioita kokonaan.

72 Väitetyn oikeudellisen virheen osalta kantajat väittävät, että komission kanta, jonka mukaan asianajopalkkiot eivät lähtökohtaisesti ole 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa tarkoitettuja lisäkustannuksia, koska ne olisivat aiheutuneet myös, jos tarkastusta olisi jatkettu kantajien tiloissa, on perusteeton. Tällainen lisäkustannusten käsitteen tulkinta on kantajien mukaan liian suppea ja ristiriidassa edellä mainitun tuomion kanssa.

73 Väitetyn arviointivirheen osalta kantajat selittävät, että tarkastuksen jatkaminen komission tiloissa on aiheuttanut niille huomattavia vaikeuksia, koska niillä ei ole toimipaikkaa Brysselissä eivätkä ne ole voineet lähettää avainhenkilöstöään sinne pitkäksi ajaksi. Nämä vaikeudet huomioon ottaen kantajat joutuivat valtuuttamaan ylimääräisen asianajotoimiston, jolla on toimisto paikan päällä, niitä tavanomaisesti avustavan itävaltalaisen asianajotoimiston lisäksi. Kyseisten ylimääräisten asianajajien käyttämisestä aiheutui kantajien mukaan lisäkustannuksia, jotka olisi voitu välttää, jos tarkastusta olisi jatkettu kantajien tiloissa, koska siinä tapauksessa tällainen tarkastus ei olisi kestänyt niin kauan. Kantajien mukaan kyseisten asianajajien laskuttamat palkkiot ovat siis kokonaisuudessaan lisäkustannuksia.

74 Kantajat nimittäin väittävät, että jos tarkastusta olisi jatkettu niiden tiloissa, niillä olisi sen seuraamista varten ollut käytössään tarvittava monikielinen henkilöstö, joka on oikeudellisesti riittävän koulutettu ja jota ne eivät sitä vastoin ole voineet käyttää Brysselissä. Kyseinen henkilöstö olisi voitu osoittaa tarkastukseen vuorottelujärjestelmän mukaisesti, joten kantajat olisivat voineet täysin varmistaa tarkastuksen seurannan sisäisesti ja niiden olisi pitänyt käyttää asianajajia vain satunnaisesti.

75 Lopuksi kantajat toteavat toissijaisesti, että jos niiden argumentteja ei hyväksytä, olisi joka tapauksessa katsottava, että toisen asianajotoimiston valtuuttamisesta aiheutuneet kustannukset ovat lisäkustannuksia, koska toista toimistoa ei olisi käytetty, jos tarkastus olisi jatkunut niiden tiloissa.

76 Komissio kiistää kantajien argumentit.

77 Edellä mainitusta 16.7.2020 annetusta tuomiosta Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) ilmenee tältä osin, että komission mahdollisuus jatkaa yrityksen kirjanpidon ja muiden liikeasiakirjojen tarkastamista asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tiloissaan Brysselissä edellyttää sen toteamista, ettei tällainen jatkaminen merkitse minkäänlaista puolustautumisoikeuksien loukkaamista eikä sillä vaaranneta asianomaisten yritysten oikeuksia enempää verrattuna siihen, mitä tapahtuu niiden omissa tiloissa toteutettavassa tarkastuksessa. Tällainen vaarantaminen on todettava, jos kyseisen tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä aiheutuisi tarkastuksen kohteena olevalle yritykselle lisäkustannuksia, jotka ovat aiheutuneet pelkästään tämän jatkamisen vuoksi. Tästä seuraa, että kun tarkastuksen jatkaminen voi aiheuttaa tällaisia lisäkustannuksia, komissio voi toteuttaa sen vain sillä edellytyksellä, että se suostuu korvaamaan nämä kustannukset, kun asianomainen yritys esittää sille tätä koskevan asianmukaisesti perustellun vaatimuksen.

78 Nyt käsiteltävässä asiassa nousee esiin kysymys siitä, onko komissio – kuten kantajat väittävät – tehnyt oikeudellisen virheen tai arviointivirheen, kun se on kieltäytynyt korvaamasta kantajille kaikkia asianajopalkkioita, joita kantajille on aiheutunut komission tiloissa Brysselissä jatketun tarkastuksen yhteydessä suoritetuista palveluista.

79 Väitetyn oikeudellisen virheen osalta on palautettava mieleen, että komissio on riidanalaisessa päätöksessä, luettuna kantajien kanssa käydyn aiemman kirjeenvaihdon valossa, tulkinnut 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa tarkoitettua lisäkustannusten käsitettä siten, ettei kyseinen käsite lähtökohtaisesti kata asianajopalkkioita, jotka liittyvät tarkastuksen jatkamiseen sen tiloissa, koska kyse on sen mukaan kustannuksista, joita asianomaiselle yritykselle olisi joka tapauksessa aiheutunut, jos tarkastus olisi jatkunut yrityksen omissa tiloissa.

80 Tältä osin 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdasta ilmenee (ks. edellä 77 kohta), että kahden edellytyksen on täytyttävä, jotta tietyt kustannukset voidaan luokitella ”lisäkustannuksiksi, jotka ovat aiheutuneet pelkästään [tarkastuksen jatkamisesta komission tiloissa Brysselissä]”.

81 Ensinnäkin on siis selvitettävä, voidaanko kustannuksia, joiden korvaamista kantajat vaativat, pitää tämän oikeuskäytännön valossa lisäkustannuksina.

82 Sanan ”lisä” käytöstä on pääteltävä, että kyseessä olevat kustannukset ovat kustannuksia, jotka ovat ylimääräisiä aiempaan sellaiseen yksityiskohtaiseen ja tosiasialliseen vertailuarvoon nähden, jota tarkastus, sellaisena kuin se on tehty kyseisen yrityksen tiloissa, edustaa. Niiden on näin ollen oltava kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet niiden kustannusten lisäksi, jotka olisivat aiheutuneet, jos tarkastus olisi tehty asianomaisen yrityksen tiloissa.

83 Toisin kuin kantajat väittävät, on lisäksi niin, että jos unionin tuomioistuimen tarkoituksena olisi ollut viitata kaikkiin yritykselle aiheutuneisiin kustannuksiin, jotka komission olisi korvattava sen vuoksi, että se päätti jatkaa tarkastusta sen tiloissa, se ei olisi käyttänyt 16.7.2020 annetun tuomion

Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa sanaa ”lisä”, joka edellyttää, että kyse on muista kuin niistä kustannuksista, joita yritykselle olisi aiheutunut, jos tarkastus olisi jatkunut yrityksen omissa tiloissa.

84 On myös huomattava, että unionin tuomioistuimen käyttämä määrite ”lisä” ei edellytä sen osoittamista, että aiheutuneet kustannukset ovat epäsuhtaisia tai liiallisia, vaan ainoastaan sen osoittamista, että tällaiset kustannukset ovat ylimääräisiä niihin kustannuksiin nähden, jotka olisivat aiheutuneet, jos tarkastus olisi jatkunut asianomaisen yrityksen tiloissa.

85 Toiseksi on tarkistettava, voidaanko kustannuksia, joiden korvaamista kantajat vaativat, pitää – edelleen 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) valossa – kustannuksina, joita aiheutui ”pelkästään tämän [komission tiloissa tapahtuneen tarkastuksen] jatkamisen vuoksi”.

86 Siitä, että 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa käytetään ilmaisua ”pelkästään tämän jatkamisen vuoksi”, on pääteltävä, että yhtäältä kyseessä olevien kustannusten ja toisaalta sen, että tarkastusta jatkettiin komission tiloissa, välillä edellytetään yksinomaista syy-yhteyttä, minkä kantajat vastauksessaan myös myöntävät.

87 Tästä seuraa, että kyseessä olevat kustannukset ovat kustannuksia, jotka aiheutuvat yksinomaan siitä, että tarkastusta jatketaan komission tiloissa, mistä seuraa, että kustannukset, jotka olisivat joka tapauksessa aiheutuneet, jos tarkastus olisi jatkunut asianomaisen yrityksen tiloissa, on suljettava pois.

88 Siltä osin kuin on kyse erityisesti asianajopalkkioista, edellä esitetystä seuraa, että 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdassa tarkoitettuina lisäkustannuksina voidaan pitää ainoastaan ylimääräisiä palkkioita, joita ei olisi aiheutunut asianomaisen yrityksen tiloissa suoritetun tarkastuksen yhteydessä ja jotka liittyvät yksinomaan tarkastuksen jatkamiseen komission tiloissa.

89 Tältä osin on todettava, että päätös käyttää asianajajia komission asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan nojalla suorittamassa tarkastuksessa kuuluu asianomaisen yrityksen puolustusstrategian piiriin, koska kyseisessä säännöksessä ei velvoiteta sitä käyttämään apunaan asianajajia (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2012, Koninklijke Wegenbouw Stevin v. komissio, T-357/06, EU:T:2012:488, 226 kohta). Tästä seuraa, että jos asianomainen yritys päättää valtuuttaa asianajajia avustamaan sitä tällaisen tarkastuksen aikana, se, että tarkastus jatkuu komission tiloissa, ei muuta mitenkään asianajopalkkioihin liittyviä kustannuksia. Tällaisen yrityksen, joka on päättänyt käyttää asianajajia tällaisen tarkastuksen aikana, kannalta on nimittäin niin, että jos komissio päättää jatkaa tarkastusta toimitiloissaan, tähän menettelyyn liittyvät asianajopalkkiot eivät yleensä merkitse lisäkustannuksia, koska palvelut, jotka asianajajien on suoritettava, ovat lähtökohtaisesti samoja tarkastuspaikasta riippumatta. Koska kyseiset palvelut olisi suoritettu myös, jos tarkastus olisi jatkunut kyseisen yrityksen tiloissa, niihin liittyvillä asianajopalkkioilla ei lähtökohtaisesti ole yksinomaista syy-yhteyttä tämän tarkastuksen jatkamiseen komission tiloissa.

90 Koska kantajat ovat nyt käsiteltävässä asiassa päättäneet käyttää apunaan asianajajia niiden tiloissa suoritetun tarkastuksen aikana, ei ole osoitettu, että sen, että tarkastusta on jatkettu komission tiloissa Brysselissä, ja kantajia kyseisen tarkastuksen aikana avustaneiden asianajajien palkkioiden välillä olisi yksinomainen syy-yhteys.

91 Kun otetaan huomioon kantajien omaksuma puolustusstrategia, komission sellainen tulkinta lisäkustannusten käsitteestä, että sen ulkopuolelle jäävät lähtökohtaisesti asianajopalkkiot, jotka on laskutettu sen tiloissa suoritetun tarkastuksen jatkamisen yhteydessä suoritetuista palveluista, koska ne olisivat aiheutuneet myös, jos tarkastusta olisi jatkettu kantajien tiloissa, ei näin ollen ole perusteeton eikä vastoin 16.7.2020 annettua tuomiota Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571), toisin kuin kantajat väittävät.

92 Lisäksi on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, komission lisäkustannusten käsitteestä esittämä tulkinta ei ole myöskään rajoittava, kun otetaan huomioon erityisesti 16.7.2020 annettu tuomio Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

93 Riidanalaisesta päätöksestä, luettuna kantajien kanssa käydyn kirjeenvaihdon valossa, nimittäin ilmenee, että komissio ei sulje ehdottomasti pois sitä, että tiettyjä asianajopalkkioita voidaan pitää lisäkustannuksina. Komissio edellyttää ainoastaan, että kyseessä oleva yritys osoittaa, että niihin palkkioihin, joiden korvaamista se vaatii, liittyviä asianajopalveluja ei olisi suoritettu, jos tarkastus olisi jatkunut kyseisen yrityksen tiloissa, mikä ei ole mitenkään kohtuutonta. Edellä mainitun 16.7.2020 annetun tuomion Nexans France ja Nexans v. komissio (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 kohdasta nimittäin ilmenee, että komissio korvaa lisäkustannukset, kun asianomainen yritys esittää sille tätä koskevan ”asianmukaisesti perustellun” pyynnön.

94 Edellä esitetystä seuraa, että kantajat eivät ole kyenneet osoittamaan, että tulkinta, jonka komissio on riidanalaisessa päätöksessä esittänyt lisäkustannusten käsitteestä, merkitsi oikeudellista virhettä.

95 Siltä osin kuin on kyse väitetystä arviointivirheestä, on heti alkuun todettava, että kantajat ovat riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltäneessä menettelyssä vaatineet komissiota korvaamaan ainoastaan kaikki asianajopalkkiot, jotka ovat aiheutuneet siinä yhteydessä, kun tarkastusta on jatkettu kyseisen toimielimen tiloissa, tukeutuen skenaarioon, jossa tarkastuksen seuranta olisi ollut täysin sisäistä, jos tarkastusta olisi jatkettu niiden tiloissa, ja seurannasta olisi huolehtinut kantajien monikielinen henkilöstö, jolla on riittävä oikeudellinen koulutus. Koska tässä skenaariossa ei kantajien mukaan olisi tullut maksettavaksi mitään asianajopalkkioita tämän sisäisesti toteutetun seurannan ansiosta, kantajat väittävät, että asianajopalkkiot, jotka liittyvät tarkastuksen jatkamiseen komission tiloissa Brysselissä, merkitsevät kokonaisuudessaan lisäkustannuksia, jotka komission on korvattava.

96 Tältä osin on aluksi todettava, että skenaario, jossa tarkastusta on seurattu täysin sisäisesti, ei vastaa sen tarkastuksen kulkua, joka kantajiin kohdistettiin vuoden 2023 maaliskuussa ja jossa niin Fuschl am Seessä kuin Amsterdamissa ja Pariisissakin kantajia avustivat jatkuvasti asianajajat. Tässä yhteydessä on todettava, että kuten komissio perustellusti toteaa, kantajat eivät ole osoittaneet pätevästi, että sen jälkeen, kun ne olivat käyttäneet asianajajia koko tarkastuksen ajan niiden tiloissa, ne olisivat pystyneet järjestämään toimintansa siten, että ne olisivat voineet täysin varmistaa tarkastuksen seurannan sisäisesti, jos tarkastus olisi jatkunut niiden tiloissa.

97 Tämän jälkeen on todettava, että vaikka kantajat väittävät, että niiden työntekijät olisivat voineet itsenäisesti varmistaa tarkastuksen seurannan, jos tarkastus olisi jatkunut niiden tiloissa, ne eivät mitenkään selitä, miksi ne eivät ole käyttäneet näitä työntekijöitä seuratakseen tosiasiallisesti tarkastusta komission tiloissa Brysselissä joko paikan päällä tai etänä esimerkiksi soveltamalla vuorottelujärjestelmää. On kuitenkin todettava, että vaikka tietyt kantajien työntekijät olivat läsnä

Brysselissä, he eivät edes saapuneet komission tiloihin. Tämä seikka vahvistaa osaltaan komission kantaa, jonka mukaan tarkastuksen täysin sisäinen seuranta ei ollut uskottavaa, joten kantajat olisivat pyytäneet asianajajien läsnäoloa, jos tätä tarkastusta olisi jatkettu niiden tiloissa.

98 Lopuksi on myös todettava, että kantajat ovat itse useaan otteeseen myöntäneet sekä ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä komission kanssa käydyssä kirjeenvaihdossa että tässä oikeudenkäyntimenettelyssä, että ne olisivat turvautuneet ainakin satunnaisesti asianajajiin, jos tarkastusta olisi jatkettu niiden tiloissa. Kantajat eivät siis voi ristiriidattomasti väittää, että ne olisivat huolehtineet tarkastuksen seurannasta täysin sisäisesti luopumalla kokonaan asianajajien avusta, jos tarkastus olisi jatkunut paikan päällä.

99 Näin ollen komissio ei ole tehnyt arviointivirhettä katsoessaan riidanalaisessa päätöksessä, kun sitä luetaan kantajien kanssa käydyn aiemman kirjeenvaihdon valossa, että oletus, joka koskee tarkastuksen täysin sisäistä seurantaa, jos tarkastus olisi jatkunut kantajien tiloissa, ja johon kantajat tukeutuvat vaatiakseen komission tiloissa suoritettavaan tarkastukseen liittyvien asianajopalkkioiden korvaamista kokonaan, ei ollut uskottava, ja hylkäsi sen. Lisäksi on huomattava, että komissio ei ole koskaan väittänyt, että asianajajien tarjoama apu olisi ollut yhtä laajaa koko tarkastuksen ajan, jos tarkastus olisi jatkunut kantajien tiloissa. Komissio on vain katsonut perustellusti, että tällaisessa tilanteessa kantajat olisivat edelleen ainakin jossain määrin käyttäneet apunaan asianajajia.

100 Siltä osin kuin on lopuksi kyse kantajien toissijaisesti esittämästä argumentista, jonka mukaan ainakin toiselle asianajotoimistolle annetusta valtuutuksesta aiheutuneita kustannuksia olisi pidettävä lisäkustannuksina, on todettava, että riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltäneen menettelyn aikana kantajat eivät ole missään vaiheessa yrittäneet osoittaa, että ainoastaan tietyt asianajopalkkiot olivat korvattavia, eivätkä ne ole koskaan vaatineet tällaisten palkkioiden osittaista korvaamista. Asia on näin, vaikka komissio oli nimenomaisesti tiedustellut niiltä kirjeitse – voidakseen arvioida, voitiinko asianajopalkkioita, joiden korvaamista vaadittiin, pitää osittain lisäkustannuksina – toimittamaan ”täydellinen kuvaus asianajopalkkioista, mukaan lukien asianajajien nimet, suoritetut työtunnit, sovellettava tuntipalkkio, kuvaus annetuista neuvoista ja perustelut sille, että nämä neuvot on annettu yksinomaan tarkastuksen jatkamista varten eikä kunkin paikan päällä suoritetun tarkastuksen osalta”. Kantajat, jotka ovat aina pitäytyneet kannassaan siitä, että kaikki asianajopalkkiot on korvattava kokonaan, eivät ole koskaan toimittaneet komissiolle tällaista kuvausta.

101 Näin ollen komissiota ei voida moittia siitä, ettei se ole riidanalaisessa päätöksessä myöntänyt kantajille osittaista korvausta niiden asianajopalkkioista, kuten palkkioista, jotka ovat aiheutuneet toisen asianajotoimiston, jonka kotipaikka on Brysselissä, valtuuttamisesta.

102 Lisäksi on todettava, että vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin ja suullisiin kysymyksiin kantajat ovat tämän oikeudenkäynnin aikana nimenomaisesti vahvistaneet, että ne vaativat komissiota korvaamaan vaaditut asianajopalkkiot kokonaan eivätkä ne voineet tyytyä niiden osittaiseen korvaamiseen.

103 Edellä esitetystä seuraa, että kantajien toissijaisesti esittämää väitettä, jonka yhteydessä kantajat väittävät, että tiettyjä niille aiheutuneita asianajopalkkioita olisi ainakin pidettävä lisäkustannuksina, on pidettävä perusteettomana, ja se on hylättävä ilman, että olisi tarpeen lausua sen tutkittavaksi ottamisesta, jonka komissio on riitauttanut.

104 Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella kolmas kanneperuste ja kanne kokonaisuudessaan on hylättävä.

## Oikeudenkäyntikulut

105 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimuksen mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto, viiden tuomarin kokoonpano)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Kanne hylätään.**

**2) Red Bull GmbH, Red Bull France SASU ja Red Bull Nederland BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Buttigieg Schwarcz Kancheva

Tichy-Fisslberger Bestagno

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä huhtikuuta 2026.

Allekirjoitukset